Ankenævnet for Forsikring

919/13

Den 24. juni 2013 blev i sag nr. 83.813:

xxxx xxx xxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har tegnet ansvarsforsikring for sin bil i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har anerkendt fuld skyld for et færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har anerkendt klagerens fulde ansvar med henvisning til, at hun har tilsidesat sin vigepligt i forbindelse med igangsætning og bakning på en parkeringsplads. Ifølge selskabet er der ikke bevist omstændigheder, der giver grundlag for at antage, at modparten har et medansvar for uheldet.

Klageren anmeldte den 1/7 2012, at hendes datter som fører af den forsikrede bil havde været impliceret i et færdselsuheld. Af anmeldelsen fremgår om hændelsesforløbet:

> "Datteren af forsikringstager er parkeret skævt i én bås. Hun har observeret at der ingen biler er bagud, til højre og venstre. Derefter kørte hun langsomt baglæns for at rette bilen op. Da hun var ved at køre bilen ind i båsen igen, med bilen i første gear, rammes bilen bagpå af modpartens bil. Bilen stod stille, midt på kørebanen, da den blev ramt af modpartens bil. OBS! Det skal bemærkes at vidner til modpartens kørsel, sekunder før ulykken, observerede at modparten havde en hurtig kørsel. Derudover skal det noteres at modparten ikke kunne skrive selv med højre hånd, så forsikringstagerens datter måtte skrive detaljerne ned, og at modparten gik med stok. Fotos af placeringen af rust fra bilen fra kollisionen bekræfter at forsikringstagers bil var langt ude af båsen, cirka 3 meter, da uheldet skete. Fotos af modpartens bil viser også at modpartens bil er skrabet hele vejen langs siden af bilen, og at skaden ikke fremstår som en dyb bule ind. Fotos af forsikringstagers bil viser at højre bagside er blevet ramt, samt bagskærmen er revet helt af."

Nævnet er forelagt de i anmeldelsen omtalte fotos.

I mail af 4/7 2012 meddelte selskabet klageren, at skyldsspørgsmålet var blevet afgjort med 100 % skyld til klageren.

Klageren gjorde indsigelse over for afgørelsen og fremsendte vidneerklæring fra to vidner dateret den 24/7 2012. Af erklæringen fremgår:

"Vi kan først oplyse, at vi ikke var vidner til selve uheldet, men kan oplyse følgende:

Vi kom inde fra … torv ad B.vej. Vi havde ærinde på … Plads og holdt i krydset B.vej/E.vej for rødt lys som første eller eneste bil. Lige før lyset skiftede til grønt for os, så vi en mindre, lys personbil komme farende over krydset ad E.vej. Bilen blev ført af en ældre kvinde, og vi vurderede kørselen som tæt på hasarderet.

Vi kørte derefter til venstre ad E.vej og derefter igen til venstre i indkørslen til parkeringspladsen. Indkørslen på stykket fra E.vej til første parkeringsindkørsel til højre er noget besværlig. På et stykke af vejen kan to biler ikke passere hinanden, og til højre har man en busk, der hæmmer udsigten til parkeringsbåsene. Der skal altså køres forsigtigt og med nedsat fart.

Da vi kom på højde med parkeringsbåsene i højre side, kunne vi se, at der var sket et uheld, hvor enten en sort bil var bakket ind i en lys bil eller den lyse bil var kørt ind i den sorte. Bilerne holdt ikke ud for hinanden, den lyse bil var stoppet efter at have passeret den sorte bil. Den lyse bil, var bilen, vi havde set i krydset, og vi kunne se den ældre kvinde samtale med folk fra den sorte bil. Vi kørte udenom de to biler og parkerede lidt længere inde i samme side som den sorte bil. Den eneste skade vi kunne se, var skaden bagerst og forneden på den sorte bil.

Vi så også, at de involverede var i samtale med hinanden og gik derfor ind på … Plads.

Passagetiden fra stoppet i lyskrydset til indkørslen til parkeringsbåsene er vel på en 2/3 minutter.

Vi var inde på … Plads et kvarters tid, og da vi kom ud på parkeringspladsen igen, kunne vi se, at den lyse bil var blevet flyttet og kørt ind på en parkeringsplads i venstre side. Vi kunne nu også se skaden på den lyse bils højre side og bemærkede, at skadens længde vel var omkring det dobbelte af den sorte bils bredde. Skadens længde må betyde enten, at føreren af den lyse bil havde reageret langsomt eller havde kørt for stærkt.

Vi blev kontaktet af de tre personer fra den sorte bil og drøftede uheldet med dem og påpegede herunder længden og årsagen hertil af skaden på den lyse bil. Herefter fik personerne fra den sorte bil på deres opfordring vores navn og adresse, således at vi kunne kontaktes hvis nødvendigt.

Der er min … vurdering, at den ældre kvinde i den lyse bil kørte for stærkt og for uforsigtigt."

Erklæringen gav ikke selskabet anledning til at ændre sin afgørelse, hvorefter klageren ved klageskema dateret den 29/12 2012 har indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring. Vedlagt klageskema er supplerende redegørelse dateret samme dag. Heraf fremgår:

> "Den 30. juni blev min datter påkørt, da hun i min bil var ved at køre ind i en parkeringsbås på parkeringspladsen nord for E.vej ved ... Modparten var en ældre dame, som i høj fart kørte ind på parkeringspladsen og under sit højresving fra indkørslen påkørte min datter. Bagvedkørende vidner observerede modpartens hasarderede kørsel og meget høje hastighed inden påkørslen af min datter.
>
> Der var fra starten ingen tvivl om, at modparten havde ansvaret for påkørslen, idet hun svingede ind på parkeringspladsen med for høj fart og ikke så min datter. Men siden anmeldelsen af ulykken har mit forsikringsselskab, Alm. Brand, argumenteret for, at min datter havde ansvaret. Dette er meget uforståeligt men skyldes formodentlig:
>
> - at modparten ligesom jeg er forsikret i Alm. Brand.
> - at jeg i modsætning til modparten ikke har kaskoforsikring og Alm. Brand derfor har økonomisk interesse i at placere ansvaret på min datter.
> - at modparten forsøger at slippe for betaling af selvrisiko.
>
> Sagsbehandlingen fra Alm. Brand's side har været under al kritik - startende fra det øjeblik, hvor min datter ringede til skadebehandler …, som brugte det gamle branchetrick, hvor han med en hård tone forsøgte at presse sin vilje igennem. Hans tone var så ubehagelig for min datter, at hendes mor var nødt til at overtage samtalen.
>
> Alm. Brand har under hele sagsforløbet fremstået som modpartens forsikringsselskab, hvilket er meget påfaldende. Ikke mindst tankevækkende når man har været trofast kunde igennem 25 år. Alm. Brand har ikke forholdt sig til de argumenter, som vi har fremsat, hvilket er useriøst. Selv ikke da sagen overgik til fagkonsulent …, efter at min datter skrev til skadebehandler …, at hun ikke var enig i hans afgørelse om ansvarsplaceringen. Det samme var tilfældet, da jeg fik svar fra klagechef …, efter at jeg havde skrevet til advokat …, der står anført som den klageansvarlige på Alm. Brand's hjemmeside.
>
> Jeg har under sagens forløb rådført mig med en uafhængig forsikringsekspert, der er enig med mig i, at Alm. Brand har ignoreret og fordrejet kendsgerninger, argumenter og vidneforklaringer, hvilket jeg uddyber i det følgende.
>
> **Vidneudsagn**
> Skadebehandler … og senere fagkonsulent … har negligeret vidneforklaringernes betydning i sagen med argument om, at vidnerne ikke så selve påkørslen. Vi har dog på intet tidspunkt fremført dette som argument.
>
> I stedet har vi argumenteret, at vidnerne så modpartens hasarderede kørsel med meget høj hastighed frem til parkeringspladsen. Da påkørslen skete få meter fra indkørslen til parkeringspladsen, og modparten ikke så min datter rettidigt, må det antages at modparten var i alt for høj fart helt frem til påkørslen og dermed bærer ansvaret herfor.
>
> Da Alm. Brand ikke har interesse i vidneforklaringerne, har vi kontaktet vidnerne for at få en skriftlig erklæring herfra til ankenævnet. Vidnerne … sendte os den erklæring, som de tidlige-

re har sendt til Alm. Brand. Endvidere har [et af vidnerne] fremsendt yderligere kommentarer, som er meget fyldestgørende. Han beskriver bl.a. hvorledes han og hustruen oplevede modparten både før og efter sammenstødet. Derudover forholder han sig detaljeret til færdselsreglerne og ansvarsplaceringen, hvilket skyldes, at han med sin juridiske baggrund har arbejdet som domsmand og nævning ved … Byret og … Ret i over 10 år.

Begge vidneerklæringer er vedlagt som bilag sammen med nærværende. Til orientering henviser [vidne] bl.a. til nogle af vores fotos (jf. bilag), som vi har sendt ham for at besvare nogle spørgsmål, som han havde for at kunne udarbejde den udvidede erklæring.

Ubetinget vigepligt
Modpartens påkørsel skete, da min datter var på vej ind i parkeringsbåsen. Trods dette bruger skadebehandler … som argument, at min datter har ubetinget vigepligt ved udbakning fra parkeringsbåsen. Han bruger argumentet fordi min datter forinden var manøvreret ud af båsen for at rette op på en skæv parkering. Men på det tidspunkt befandt modparten sig ikke på den pågældende kørebane på parkeringspladsen. Det fremgår også af skadeanmeldelsen, at min datter havde godt udsyn til kørebanen og orienterede sig, da hun manøvrerede bagud ud fra båsen. Modparten kom kørende ad indkørslen til parkeringspladsen og svingede først ind på parkeringspladsens kørebane, da min datter igen var på vej fremad i parkeringsbåsen. Argumentet om ubetinget vigepligt kan således ikke bruges.

I det efterfølgende svar forholder fagkonsulent … sig ikke til kendsgerningen, at modparten ikke befandt sig på kørebanen. I stedet genbruger han blot ukritisk argumentet om ubetinget vigepligt.

Senere fastholder klagechef … også påstanden om ubetingede vigepligt. Nu med et nyt argument, nemlig at indkørslen til parkeringspladsen ikke er en indkørsel men derimod samme kørebane som den, hvorpå påkørslen sker. (Argumentet blev af klagechefen fremsat mundtligt i telefonen men er udeladt i hendes efterfølgende brev). Fotos viser dog tydeligt, at der er tale om en indkørsel, som fortsætter ligeud ind på parkeringspladsen, hvor modparten dog foretog en højredrejning til kørebanen, hvor hun påkørte min datter under sin drejning. Kørebanen hvor påkørslen sker, er således ikke den samme som indkørslen, hvorved påstanden om ubetinget vigepligt ikke holder.

Misvisende henvisning til kendelser fra ankenævn
Fagkonsulent … prøver at underbygge argumentet om ubetinget vigepligt ved at henvise til 3 kendelser (71324, 72205 og 73322) fra Ankenævnet for Forsikring.

Ingen af de 3 kendelser omhandler dog påkørsel ved manøvrering i en parkeringsbås. De omhandler derimod påkørsel i forbindelse med udkørsel fra båsen. Og i alle 3 tilfælde befandt modparten sig på kørebanen, da der køres ud fra båsen.

De henviste kendelser har således ingen relevans til vores situation. Efter min mening er det i stedet et upassende forsøg på at dreje sagen til Alm. Brand's fordel.

Fotos
Efter vores første indsigelse skrev skadebehandler …, at han og taksator fortsat var enige om placeringen af ansvaret. Argumentet var, at vores fremsendte fotos viser at min datter var i bagudgående bevægelse, og at det var hende, der kørte ind i modparten. Med henvisning til fotoene fastholder han således *med endnu større sikkerhed* (citat), at min datter havde ansvaret for påkørslen.

Vi modargumenterede dette, idet fotoene derimod underbygger vores fremsatte argumenter om, at min datter ikke var på vej ud af parkeringsbåsen men på vej ind i denne - samt at modparten ramte min datter under indsvinget til parkeringspladsen. Fotoet af skaden langs siden på modpartens bil viser nemlig et stigende tryk svarende til det faktum, at der ved svingning skæres hjørne af som følge af baghjulenes kortere radius.

Efter at have fremsat denne uddybende forklaring til skadebehandler … fik vi svar fra fagkonsulent …, at man fra Alm. Brand's side var af den holdning, at fotoene ikke kan afgøre, hvordan skaden skete. Han modsiger således [skadebehandler] og taksator, som ellers brugte fotoene til at afgøre ansvarsplaceringen.

… bør som fagkonsulent kunne se af fotoene, at det var modparten, som påkørte min datter - og ikke omvendt. For var min datter bakket ind i modparten, ville kofangeren på min bil være blevet trykket sammen, og et tilsvarende tryk havde været at se på modpartens bil. Men skaden på modparten var en lang ridse langs hele siden af bilen. Denne vidner også om at modparten var i betydelig fart, hvilket forklarer hvorfor min kofanger blev flået af af modparten i dennes kørselsretning.

Skitse af ulykkested
Skadebehandler … har skrevet, at han kunne forstå, at min datter ikke kunne have undgået påkørslen som følge af vejens omstændigheder.

Det virker som om, at han med denne udtalelse forsøgte at få os til at acceptere hans afgørelse af ansvarsplaceringen. Der var dog intet særligt i vejens omstændigheder - set fra min datters placering - hvilket han også har kunnet se af fotoene, som han fik fremsendt forinden. Min datter havde godt udsyn til hele kørebanen.

For modparten var der derimod en fartchikane, hvor indkørslen støder op til parkeringspladsen. En fartchikanen har til formål at få trafikanterne til at nedsætte hastigheden og tilpasse denne til vejforholdene samt udvise ekstra agtpågivenhed, hvilket modparten dog ikke gjorde.

Af såvel fotos som skitse af ulykkestedet kan man se, at indkørslen til parkeringspladsen gør det muligt at svinge ind på denne med høj fart. Samtidig fremgår det, at modpartens påkørsel af min datter nemt kunne være undgået, hvis modparten med passende fart havde haft tid til at orientere sig og bremse under indsvinget til parkeringspladsen.

Hvis modparten kørte med en fart på blot 30 km/t (= 8,33 m/s) havde hun under 1 sekund fra, at hun så, til at hun ramte min datter. Det er ikke meget reaktionstid for et ældre menneske, som typisk har længere reaktionshastighed. Den korte reaktionstid forklarer hvorfor modparten tilsyneladende først reagerede, da hun ramte min datter.

Fejlagtig information om klagemuligheder
Fagkonsulent … sluttede sin skrivelse med at nævne Ankenævnet for Forsikring som den mulighed, vi havde for at klage over hans afgørelse.

Dette er fejlagtig og misvisende information. Vi erfarede dette, da vi på ankenævnets hjemmeside læste, at man i første omgang bør klage til forsikringsfirmaets klageansvarlige. Herefter søgte vi information herom på Alm. Brand's hjemmeside, hvor vi kunne læse om de klagemuligheder, som [fagkonsulent] undlod at informere om.

[Fagkonsulent] fremførte ellers meget fint i sin skrivelse, at han i henhold til Alm. Brand's procedure om at inddrage 'friske øjne' i sagen skulle vurdere om der er kommunikeret klart, og om der er taget stilling til alle oplysninger. Begge er punkter, som han ikke selv formår at leve op til, hvilket er meget tankevækkende og kritisabelt.

Behandlingstid
Der har været usædvanlig lang behandlingstid i nærværende sag. Det har fx taget Alm. Brand over 2 måneder at tage stilling til indsigelsen mod skadebehandler …'s afgørelse.

I skrivelsen til Alm. Brand's klageansvarlige, advokat …, nævnte jeg min forventning om, at de efter endelig afgørelse i sagen regulerer min betalingen til forsikringen som kompensation for den lange behandlingstid, således at jeg ikke betaler for de mange måneder, hvor bilen har stået ubrugelig i carporten. Dette har klagechefen helt undladt at kommentere på.

Konklusion
Som det fremgår af ovenstående er jeg uenig i både skadebehandler, fagkonsulent … og klagechef … afgørelser af ansvarsplaceringen.

De når frem til deres afgørelser med delvis modsigende argumenter. Men ingen af dem fremsætter holdbare argumenter eller beviser. De forholder sig desuden useriøst til vores gentagende argumentation og fremlagte dokumentation, som modbeviser deres argumenter.

- De bruger ubetinget vigepligt som argument for ansvarsplaceringen til trods for - at modparten ikke befandt sig på kørebanen, da min datter forinden bakkede ud.
  - at min datter var på vej ind i parkeringsbåsen, da hun blev påkørt.
  - at påkørslen skete under modpartens drejning på vej ind på parkeringspladsen.
- Trods vidneforklaringer erkender de ikke modpartens høje hastighed.
- De forholder sig ikke objektivt til vejforholdene, der vidner om, at påkørsel skete som følge af modpartens høje hastighed og deraf korte tid til orientering og opbremsning.
- Først bruges fotoene til at afgøre ansvarsplaceringen, men efterfølgende ændres holdningen til, at fotoene ikke kan afgøre ulykken - fordi vi bruger fotoene til at dokumentere, at det var modparten, som under sin svingning påkørte min datter.

Det er påfaldende hvorledes både skadebehandler og fagkonsulent trods delvis uenighed har ignoreret og fordrejet kendsgerninger og vidneforklaring for at opnå den mest gunstige ansvarsplacering til fordel for Alm. Brand. Ligeså er det påfaldende, hvorledes klagechefen med et nyt argument og samme negligering af kendsgerningerne fastholder afgørelsen uden at forholde sig seriøst til de mange saglige argumenter, som vi har fremført.

Jeg håber med nærværende at få en professionel og upartisk sagsbehandling, hvilket jeg har savnet fra Alm. Brand under hele sagsforløbet. Jeg ser frem til at De i ankenævnet vil forholde Dem objektivt til sagen. Herunder ansvarsplaceringen hvilken jeg mener bør ændres, så modparten pålægges ansvaret. Dvs. at Alm. Brand - som forsikringsselskab for begge parter - også skal betale for udbedring af skaderne på min bil."

Selskabet har i svarbrev dateret den 14/2 2013 anført:

"**Klagers forklaring til uheldet**
Klager er utilfreds med, at vi har pålagt ham det fulde ansvar for uheldet den 1. juli 2012.

Af klagerens skriftlige skadeanmeldelse, bilag B, fremgår det, at klagerens datter er fører af bilen på uheldstidspunktet.

Klager oplyser, at uheldet sker ved, at datteren har parkeret skævt i en parkeringsbås, hvorfor hun bakker langsomt for, så hun kan rette bilen op og parkere korrekt.

Da hun er ved, at køre frem i parkeringsbåsen igen bliver hun påkørt af modparten, der kører ind på parkeringspladsen.

Modpartens forklaring til uheldet
Modparten har forklaret pr. telefon den 2. juli 2012, at *jeg kommer kørende mellem parkeringspladserne, da modparten bakker ud fra parkeringsbås og rammer min bil.*

Vidnets forklaring
Der er ingen af vidnerne, der har set selve uheldet, hvorfor vi ikke kan lægge deres forklaring til grund for afgørelsen.

Vidnets forklaring omkring modpartens kørsel forud for selve uheldet, kan ikke lægges til grund for sagens afgørelse.

Vores afgørelse
Vi har afgjort uheldet med fuld skyld til klageren, idet datteren ikke overholder den ubetingede vigepligt, idet hun kører ud fra parkeringsbåsen. I henhold til Færdselsloven § 26, stk. 2 fremgår det, at *ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider.*

Det vil sige, at når man kører ud fra en parkeringsbås, har man ubetinget vigepligt og skal sikre sig, at man kan foretage sin udkørsel uden at være til gene for den øvrige trafik.

Vi har lagt til grund for vores afgørelse, at datteren ikke har overholdt sin vigepligt, da hun bakker ud fra parkeringsbåsen, samt at der ikke er uvildige vidner, der har set selve uheldet, som kan bekræfte klagers påstand om, at modpartens hastighed var årsag til uheldet.

At datteren lige netop når at holde stille inden uheldet, fritager hende ikke for ansvar.

Der henvises i øvrigt til Regresaftalens punkt A3, som efter selskabets opfattelse er en rettesnor for afgørelse af lignende sager. Regresaftalen er et udtryk for den retspraksis, der foreligger på området.

Vi henviser i øvrigt til Nævnets tidligere afgørelser nr. 71.324, 72.205 og 73.322, der alle vedrører tilsvarende uheld.

På baggrund af ovennævnte fastholder vi, at klager må bære den fulde skyld for uheldet."

Parternes øvrige korrespondance for sekretariatet samt fremlagte fotos og skitser af hændelsesforløbet er forelagt nævnet.

8. 83.813

Nævnets flertal udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder fotos, optegninger, parts- og vidneforklaringerne, finder nævnet, at en retsafgørelse mest sandsynligt ville resultere i, at klageren blev pålagt det fulde ansvar for færdselsuheldet. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet finder desuden, at selskabets behandling af sagen ikke har været af en sådan karakter, at den giver anledning kritik.

Nævnets mindretal udtaler:
Nævnets mindretal finder, at der foreligger modstridende forklaringer om hændelsesforløbet, hvorfor ansvaret bør ligedeles.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand